

РЕШЕНИЕ

№ 4284

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2882** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба с правно основание чл. 63, ал. 1, изр. II - ро от ЗАНН, подадена от В. М. М. чрез адв. Г. против решение от 01.03.2021 по АНД № 12331/2020 г. по описа на СРС, Н.О. 104 състав, с което е потвърдено НП № 20 - 4332 - 014872 от 25.08.2020 г. на Началника група към СДВР, с което на касатора за нарушения на чл. 20 ал.1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания, по чл. 185 от ЗДвП - глоба в размер на 20 лева и по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е немотивирано, нито в административното, нито в съдебното производство са събрани доказателства за твърдяното ПТП, не е изяснена фактическата обстановка, не са призовани и разпитани свидетелите-очевидци на случая, издаденият АУАН страда от пороци. Иска се да бъде отменено решението на СРС и бъде постановено ново, с което да бъде отменено НП. Претендират се разноски.

Ответникът по делото не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважавана.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и

взети в тяхната съвкупност, доводите на страните и посочените касационни основания в жалбата, Административният съд прие за установено следното:

Жалбата, като подадена в срока, е процесуално допустима.

Разгледана по съществото си, същата е и основателна.

Обстоятелствата установени във фактическата обстановка, която районният съд е приел се споделят отчасти и от Административният съд.

Установено е по делото, че на 26.06.2020 г., в [населено място], полицейските служители Л. Й. и С. К. посетили кръстовище на ул. Софийски герой“ и [улица] поради подаден сигнал за ПТП. На място заварили водача на лек автомобил „В.“ с рег [рег.номер на МПС], който дал обяснения в писмен вид за настъпило ПТП между неговия автомобил и л.а. С. модел „Г. В.“ с рег [рег.номер на МПС], който напуснал мястото на ПТП. Прието е от наказващия орган, че касаторът е управлявал лек автомобил С. модел „Г. В.“ с рег [рег.номер на МПС] на посоченото място, като поради недостатъчен контрол върху автомобила реализира ПТП с лек автомобил „В.“ В. с рег. [рег.номер на МПС] и не изпълнил задълженията си като участник в ПТП.

Пред СРС са събрани доказателства- писмени доказателства, както и разпит на свидетели – актосъставителя С. и другият участник в ПТП С. А.. СРС е счел, че събраните доказателства са достатъчни, за да се произнесе с решение.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

Административен съд – София град не споделя становището на въззивния съд по следните съображения:

След запознаване с приетата фактическа обстановка и всички представени доказателства по административно - наказателната преписка, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, по отношение на така наложените наказания по чл. 185 от ЗДвП и чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушения на чл. 20 ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3 б. "в" от ЗДвП.

Изводът, който се налага след анализ на доказателствата е, че липсват достатъчно и категорични доказателства в подкрепа на твърденията на пострадалия А., за да се приеме за безспорно установено наведеното от него и приетото за установено от наказващия орган.

На първо място следва да се отбележи, че В. М. не отрича факта, че на посочената дата е имала среща с водач на лек автомобил „В.“, който твърдял, че е претърпял ПТП с управлявания от нея автомобил. Следва да се посочи, че по делото не са събрани достатъчно доказателства в тази насока. Разпитан е актосъставителят, който не е очевидец и от неговите показания не става ясно по какъв начин е стигнал до извода, че именно М. е причина за състояло се ПТП и че изобщо управляваният от нея автомобил е нанесъл щети на „В.“ на св. А.. Установено е, че лицето, което се е обадило на полицията е другият участник в т. нар. "ПТП". Показанията на актосъставителя се основават на твърденията на другия участник в "ПТП" - то, като той не ги е възприел лично и не е разпитал, намиращи се там други очевидци на същото. От съставения протокол за П. не става ясно какъв е механизма на

извършване на ПТП, не е изготвен снимков материал за твърдените щети върху автомобила на А.. При това положение се оказва, че фактите, описани в НП не са категорично доказани, съответно и извършването на това нарушение от М..

Следва да се посочи, че нарушителят не е длъжен да доказва невинността си, а административно - наказващият орган е този, който следва да събере доказателства за извършването на нарушението от нарушителя и вината, т.е. тежестта на доказване на нарушението лежи върху него. Преди да издаде НП обаче, той не е сторил това. От събраните по делото доказателства нито въззивният съд, нито касационният такъв биха могли да достигнат до категоричният извод, че М. е извършила вмененото й нарушение. Недопустимо е, при наличие на противоречиви тези между две лица, да се приема, че едното от тях е извършило нарушение само въз основа на показанията на другото лице, участник в конфликта, без да се събират други доказателства.

От описаното по - горе се оказва, че извършването на това нарушение от касатора не е доказано, а наказанието е наложено при неизяснена фактическа обстановка.

Посочените обстоятелства, относно неизясняването на фактите и твърденията от страна на наказващият орган, както в АУАН, така и в НП, водят до необоснованост на НП. Освен, че следва да бъдат описани всички обстоятелства по извършването на нарушението, следва да бъдат наведени и доказателства в тяхна подкрепа, тъй като посочените в закона нарушения, за които се твърди, че са извършени от нарушителя са предмет на доказване по делото. Нарушението следва да е установено по един несъмнен и безспорен начин. Като тежестта на доказване лежи именно върху административнонаказващият орган и жалбоподателят не е длъжен да доказва, че е невинен. В този смисъл и посоченото от СРС, че нарушенията са безспорно доказани и М. следва да понесе предвидената санкция е незаконосъобразно.

Според настоящият съдебен състав на Административен съд –София град, при постановяване на решението си СРС не се е съобразил с всички доказателства по делото и направените възражения от страните, като неправилно е преценил, че не са налице процесуални нарушения, от категорията на съществените, по отношение на нарушенията по чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3б. "в" от ЗДвП и наложените за тях наказания по чл. 185 и чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, които да доведат до отмяна на обжалваното НП. Основателни са възраженията на касатора и по отношение на констатираните пороци при издаването на АУАН.

Посочените по - горе нарушения, както на материалния, така и на процесуалния закон са достатъчни за обосноваване на неправилността на решението на СРС, в обжалваната му част и незаконосъобразността на НП и водят до тяхната отмяна.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски в размер на 600 лв., по представения списък.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. II - ро от ЗАНН във вр. с чл. 208 АПК, Административен съд – С. ГРАД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ решение от 01.03.2021 по АНД № 12331/2020 г. по описа на СРС, Н.О. 104 състав, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НП № 20 - 4332 - 014872 от 25.08.2020 г. на Началник група към СДВР, с което на касатора за нарушения на чл. 20 ал.1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания, по чл. 185 от ЗДвП - глоба в размер на 20 лева и по чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП - глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. М. М. сумата от 600 лв. разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.